

Voorwoord

Kinderen zijn uniek. Dat geldt voor hun spel en hun reacties, maar evenzeer voor hun (patho)fysiologie. Kinderen verschillen van volwassenen, niet alleen in psychisch en sociaal maar ook in biologisch opzicht. De specifieke en bepalende kenmerken van de kinderleeftijd zijn groei, rijping en dynamiek. Deze kenmerken bepalen ook de presentatie van ziekten en de verschijnselen na letsel bij kinderen. De behandeling van kinderen vergt specifieke kennis en ervaring van de arts of behandelaar, en dit geldt nadrukkelijk ook voor de behandeling van kinderen met een trauma.

De specifieke kenmerken van de kinderleeftijd hebben geleid tot het ontstaan van aparte specialismen. Dit proces van specialisatie en differentiatie, dat zich in Nederland vooral binnen de grotere ziekenhuizen en academische (kinder)ziekenhuizen heeft voorgedaan, is ook noodzakelijk gebleken bij de opvang en behandeling van ongevalspatiënten.

Het hoort bij de ontwikkeling van kinderen van iedere leeftijd: ze proberen altijd hun grenzen uit. Een ongeluk zit dan in een klein hoekje. Kleine of juist zeer ernstige letsels kunnen op ieder moment optreden, op elke leeftijd, van klein tot groot. Juist dat maakt kinderen uniek: zó zijn ze doodziek en zó zijn ze weer springlevend. Zó huilen ze en zó lachen ze. Het is voor de behandelaar essentieel deze dynamiek te onderkennen en het kind weer vrolijk en speels aan het lachen te krijgen.

In het *Handboek kindertraumatologie* is hiervoor de sleutel te vinden, van onderzoek en behandeling van eenvoudige letsels tot de vereiste geprotocolleerde multidisciplinaire opvang van polytraumapatiënten en essentiële kennis over de verschillende specialistische behandelwijzen. Het boek verschaft de lezer inzicht en diepgang in deze materie. De missie is: 'Laat kinderen met letsels zo optimaal mogelijk behandeld worden door de grootste gemene deler over kennis en kunnen van de kindertraumatologie in Nederland en naar internationale maatstaven weer te geven'.

Onze strategie is geweest om voor ieder hoofdstuk specialisten van dezelfde discipline maar uit verschillende ziekenhuizen te verenigen. Daarom is ieder hoofdstuk geschreven door één auteur en aangevuld of becommentarieerd door een of meer co-auteurs. Dit uitdagende en intensieve karwei, waarbij meer dan honderd enthousiaste mensen betrokken waren, is uiteindelijk in vijfenvijftig hoofdstukken geklaard. Auteurs, co-auteurs, adviseurs, redactieleden en uitgeverij: u bent uniek. Deze *spirit* in samenwerking heb ik zeer gewaardeerd! Zo krijgen we zeker de kinderen niet alleen weer op de been, maar vooral weer aan het lachen.

We hopen dat het boek voor veel behandelaars van kinderen uit de diverse specialismen en beroepen een goed handboek mag zijn. Graag worden we geïnformeerd over uw op- en aanmerkingen om deze te gebruiken ter verbetering van de tweede druk.

Dr. William L.M. Kramer, UMC Utrecht
Hoofdredacteur